

DOI: 10.32703/2664-2964-2020-48-22-30

УДК 330.3:336

JEL Classification M19, O21

Сергій Максимов

(аспірант каф. «Менеджмент, публічне управління та адміністрування»,

Державний університет інфраструктури та технологій)

ORCID ID 0000-0002-2290-5439

ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ВОДНОГО ТРАНСПОРТУ З УРАХУВАННЯМ ГАЛУЗЕВИХ ФАКТОРІВ ВПЛИВУ

У статті автором визначено особливості формування стратегії розвитку підприємств водного транспорту. Врахування особливостей в стратегічному плануванні забезпечить покращення якості надання транспортних послуг, наближення рівня їх надання та рівня інфраструктури до європейських стандартів, підвищення рівня безпеки транспортних перевезень, та функціонування підприємств в довгостроковій конкурентній боротьбі. Визначено, що якість перевезення вантажів та пасажирів, маркетингова діяльність підприємств, висуваються на перший план при плануванні стратегії для підприємствах водного транспорту. Це призведе до удосконалення системи стратегічного планування, значного підвищення ефективності управління, оперативності та гнучкості прийняття управлінських рішень. Автор під поняттям «стратегія транспортного підприємства» розуміє, що стратегія розвитку транспортного підприємства це мутуалізм головних цілей підприємства та системи управлінських рішень підприємств транспортної галузі.

Стаття присвячена більш глибокому вивченню особливих факторів впливу стратегічного планування підприємств водного транспорту, до яких було віднесено економічні, ринкові, техніко-технологічні, інноваційні, організаційні, кадровий потенціал та форс-мажорні. Автором було схематично висвітлено дві основних специфічних групи факторів впливу стратегічного планування підприємств водного транспорту: загальні та специфічні. На відміну від першої групи такі фактори впливу як економічні, ринкові, техніко-технологічні найбільш підкреслюють відмінність відповідної галузі. Власні дослідження автора та аналіз публікацій з даної тематики дозволили сформуванню індикативні показники-фактори по групах факторів, що впливають на стратегічне планування підприємств водного транспорту.

Задля формування стратегій розвитку підприємств водного транспорту у сучасному бізнес-середовищі повинні бути розкриті інноваційні особливості, кадровий потенціал підприємства, організаційні та форс-мажорні, які відносяться до загального факторів впливу на стратегічне планування підприємств водного транспорту та ринкові, тобто ринкові, економічні, техніко-технологічні (специфічний фактор). Даний підхід дозволить розробити стратегію розвитку підприємств водного транспорту та підвищити інвестиційну привабливість підприємства водного транспорту на ринку перевезень.

Ключові слова: стратегія розвитку, стратегічне планування, галузеві фактори впливу, індикативні показники-фактори.

Вступ. Національна транспортна стратегія України до 2030 року визначає пріоритетність галузі морського та річкового флоту, де у Чорноморському та Азовському басейнах, а також

© Максимов С.Б., 2020

дельті Дунаю працюють 13 морських портів, сукупна потужність вантажообробки яких становить близько 230 млн тонн на рік. Територією України простягається 1 562,6 тис. км судноплавних водних шляхів. Функціонує розвинута мережа паромного сполучення, морських контейнерних ліній, що з'єднують Україну з країнами-партнерами в Чорноморському регіоні [1].

Однак, з погляду на сучасний стан нестабільності ринкового середовища, загострення конкурентної боротьби між перевізниками як на внутрішньому, так і експортно/імпортному та транзитному перевезенні вантажів і пасажирів, перед підприємствами водного транспорту постає проблема не тільки оперативного подолання виникаючих загроз та забезпечення стабільності внутрішнього стану підприємства, а і формування найбільш прийнятних довгострокових стратегій. Саме тому, не тільки розуміння необхідності прийняття радикальних змін у подальшій діяльності підприємств, але й чітке визначення своєї місії на сучасному економічному етапі та визначення цілей підприємств на майбутню перспективу, надає можливість розробити та впровадити оптимальну стратегію управління підприємствами. Такий підхід забезпечить покращення якості надання транспортних послуг, наближення рівня їх надання та рівня інфраструктури до європейських стандартів, підвищення рівня безпеки транспортних перевезень, та функціонування підприємств в довгостроковій конкурентній боротьбі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз наукової літератури та публікацій з теми дослідження, показує актуальність вирішення даної проблеми, щодо формування стратегії транспортного підприємства. Незважаючи на сучасність терміну «стратегія», велику кількість досліджень, публікацій відомих українських та закордонних науковців таких як М.Мескона, Р.Ендрюс, І.Ансоффа, М.Портера, А.А.Томпсона, А.Чендлера, А.В.Шегди, М.В.Ковбатюк, І.М.Вагнера, М.В.Шарко, К.Л. Железняк, З.Є.Шершньової, О.Захарченко, В.Харута та інші, механізм та базисні алгоритми формування стратегії діяльності підприємства водного транспорту недостатньо розкрити, що потребує їх подальшого більш детального вивчення та систематизації.

Постановка проблеми. Метою статті є вивчення особливостей формування стратегій розвитку підприємств водного транспорту в сучасному бізнес-середовищі, галузевих факторів впливу на створення інтегрованих до світової транспортної мережі підприємств транспортного комплексу України, підвищення інвестиційної привабливості підприємств, з урахуванням їх специфічних аспектів діяльності.

Виклад основного матеріалу. Актуальність вибору підприємств у галузі водного транспорту обумовлена структурними змінами українського ринку вантажоперевезень, а саме: вихід вітчизняних підприємств на закордонний ринок; наявність та можливість створення нових логістичних схем; потреба в перевезенні експортних, імпортних, транзитних вантажів. Крім того, сьогодні на ринку перевезень водним транспортом простежується тенденція зміни засобів конкурентної боротьби, ключовими факторами якої стають новизна, прискорення технічного й технологічного прогресу використання досягнень науково-технічного прогресу, впровадження інновацій, задоволення вимог споживача [2, 3].

У зв'язку з вище зазначеним, не тільки якість перевезення вантажів та пасажирів, але й маркетингова діяльність підприємств, висуваються на перший план, що вимагає розробки та впровадження на підприємствах водного транспорту системи стратегічного управління, значного підвищення ефективності управління, оперативності та гнучкості прийняття управлінських рішень.

В сучасному менеджменті термін «стратегія» має своє тлумачення, як план управління, спрямований на досягнення зазначених цілей [4, 5]. Щодо нашого дослідження, то під поняттям «стратегія» будемо розуміти стратегію розвитку транспортного підприємства як мутуалізм головних цілей підприємства та системи управлінських рішень підприємств транспортної галузі.

При формуванні стратегії розвитку транспортного підприємства за визначенням К.Л. Железняк слід врахувати особливості транспортної послуги, насамперед те, що їй неможливо надати інші характеристики, для того, щоб сформувати у споживачів побажання використовувати цю послугу частіше – транспортна послуга буде надаватись тільки при потребі в ній [6]. Тобто, для всіх підприємств, працюючих на тому чи іншому ринку транспортних послуг, збільшення обсягу наданих транспортних послуг, можливе за рахунок наявності конкурентних переваг, по відношенню до інших перевізників. Тому, виявлення специфічних особливостей роботи підприємств транспорту є тією основою, на якій будуються подальші аспекти удосконалення механізму та розробки стратегії розвитку транспортного підприємства.

Для того, щоб обґрунтувати застосування тієї чи іншої стратегії, необхідно, перш за все, показати специфічну відмінність підприємств транспортної галузі від підприємств інших галузей. Найпростіший шлях визначення відмінностей – це аналіз факторів впливу. Фактори впливу на діяльність підприємства можна поділити на 7 груп: економічні, ринкові, техніко-технологічні, інноваційні, організаційні, кадровий потенціал, форс-мажорні [7]. Вивчення питання факторів впливу на роботу підприємств, загальноприйняті засади застосування SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats) та PEST (Political, Economic, Social, Technological) аналізів, дозволяють поділити зазначені фактори впливу на дві умовні групи: загальні та специфічні (рис. 1).

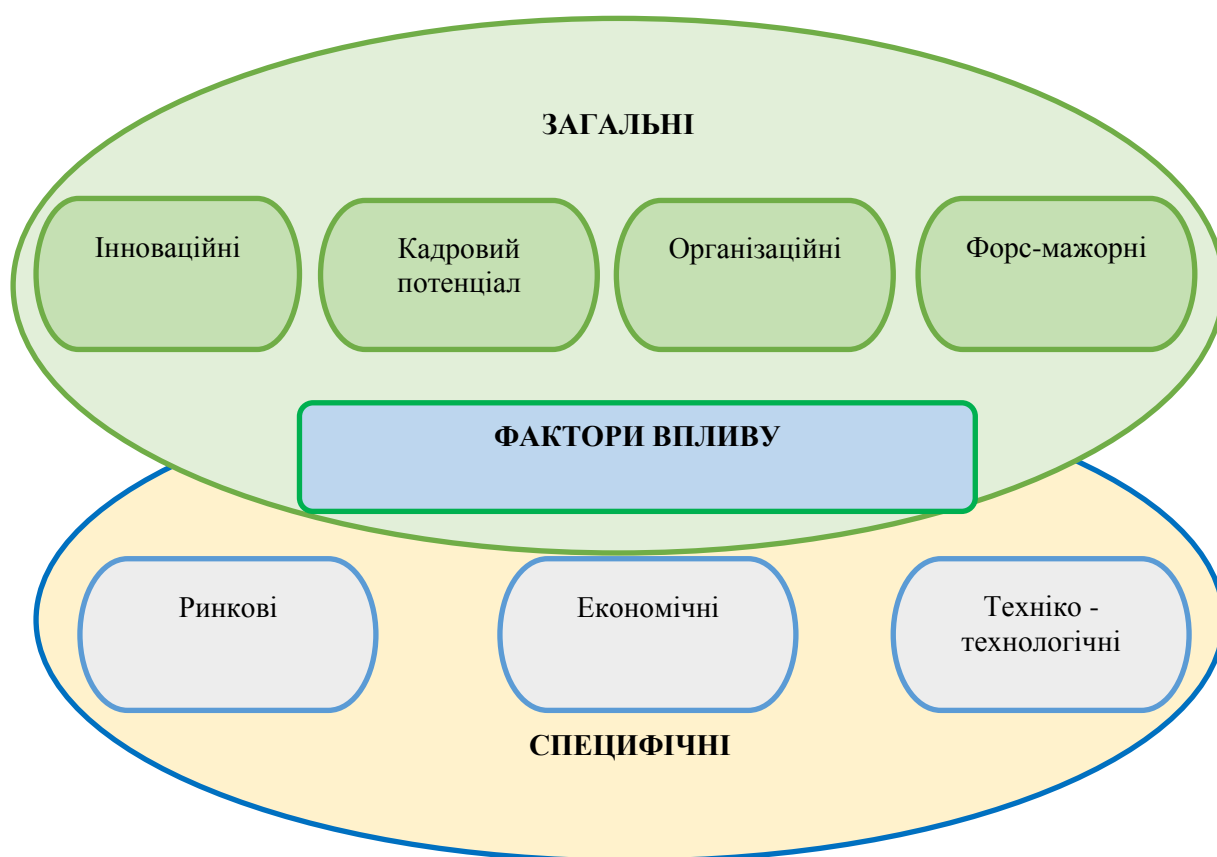

Рис. 1. Групи факторів впливу на формування стратегії розвитку підприємств водного транспорту

Джерело: розроблено автором

ВОДНИЙ ТРАНСПОРТ

До першої групи відносяться інноваційні, організаційні, кадровий потенціал, форс-мажорні, тобто ті, які в більшості випадків характерні для підприємств усіх галузей. На відміну від першої групи такі фактори впливу як економічні, ринкові, техніко-технологічні найбільш підкреслюють відмінність відповідної галузі. Власні дослідження та аналіз публікацій по темі дослідження дозволяють сформуванати індикативні показники-фактори по групах факторів.

Таблиця 1. Індикативні показники-фактори для формування стратегії розвитку підприємств водного транспорту

№ з/п	Група факторів	Показник – фактор	Притаманність іншим галузям
1	2	3	4
1	Інноваційні	Рівень фінансування інноваційної діяльності; рівень впровадження удосконалених технологій виробництва; рівень впровадження та використання сучасних комп'ютерних технологій для навчання і наукових процесів; використання креативного потенціалу; реінжиніринг.	ТАК
2	Кадровий потенціал	Забезпеченість кадрами (наявність кадрів, плинність кадрів, стаж роботи, можливість створення робочих місць, рівень соціального захисту працівників, можливість кар'єрного росту).	ТАК
		Використання фонду оплати праці (рівень заробітної плати, форма і система оплати праці та матеріального заохочення)	ТАК
3	Організаційні	Форма організації підприємства (форма власності, організаційна структура)	ТАК
4	Форс-мажорні	Виняткові погодні умови, стихійні лиха (ураган, буря, повінь, снігопад, ожеледь, землетрус, просідання і зсув ґрунту, замерзання моря, проток, портів, засуха).	Деякою мірою
		Явища соціального характеру (страйк, локаут, дія суспільного ворога, оголошена та неоголошена війна, загроза війни, терористичний акт, блокада, революція, заколот, повстання, масові заворушення, громадська демонстрація, протиправні дії третіх осіб, пожежа, вибух, аварія).	ТАК
		Явища політичного характеру (заборона експорту (імпорту), валютні обмеження або інші обмеження прав власності на сировину чи готову продукцію).	ТАК
5	Економічні	Вантажообіг (обсяг перевезень вантажів, середня відстань перевезень вантажів, сезонність, структура перевезень за напрямками і видами вантажів, розмір партії).	НІ
		Пасажирообіг (обсяг перевезень пасажирів, середня відстань перевезень пасажирів, сезонність, структура пасажирських перевезень за напрямками, тип пасажирських перевезень (регулярні, нерегулярні та ін.)).	НІ
		Тарифні ставки	Деякою мірою

ВОДНИЙ ТРАНСПОРТ

Закінчення таблиці 1

1	2	3	4
		Рівень витрат (рівень цін на паливно-мастильні матеріали, утримання робітників (заробітна плата, харчування, страхування, навчання, проїзд та ін.), технічне забезпечення, експлуатаційний ремонт, збори та платежі, експлуатаційні затрати на перевезення, перевантаження і зберігання вантажів, амортизація, інші адміністративно-управлінські витрати).	НІ
6.	Ринкові	Конкуренція з боку інших перевізників, в тому числі і закордонних; наявність комбінованих перевезень; наявність спеціалізованих перевезень; строки доставки; кількість замовлень; привабливість компанії для споживачів; рейтинг компанії; наявність застосування реклами; товарна політика; цінова політика; збутова політика; наявність економічно-вигідних каналів реалізації послуг; асортимент послуг, які надаються.	НІ
		Організація перевезень (вид перевезень/сполучення (місцеве, міжміське, міжнародне, басейнове, міжбасейнове чи океанське)); форма перевезень (нерегулярне/трампове, регулярне/лінійне; оперативність; розклад руху; тривалість та комфортність поїздки; дотримання графіку руху; планування (перспективне, поточне, оперативне); аналіз і облік відправлень; транспортна доступність; швидкість оформлення документації; рівень наукової організації управління і виробництва.	НІ
7.	Техніко-технологічні	Тип транспорту, його характеристики (вантажопідйомність, вантажомісткість, пасажиромісткість, конструктивні особливості, тип і потужність силової установки, ступінь оснащення, вік).	НІ
		Використання транспорту (коефіцієнт експлуатаційного часу з вантажем, пасажиром); швидкість доставки; завантаження; коефіцієнт використання календарного періоду; коефіцієнт затримок в дорозі; коефіцієнт використання вантажопідйомності; коефіцієнт використання вантажомісткості; коефіцієнт використання пасажиромісткості; середня добова експлуатаційна швидкість; витрати часу на окремі операції; відношення фактичного коефіцієнта ефективності капіталовкладень до нормативного; станомовлення транспорту; організація роботи транспорту; безпека поїздки чи доставки вантажу.	НІ

Джерело: розроблено автором

На думку дослідників М.В. Шарко, І.М. Вагнера, виявлення специфічних особливостей функціонування транспортної галузі є тією основою, спираючись на яку можна виділити найбільш застосовні базові конкурентні стратегії: стратегію лідерства, стратегію диференціації, стратегію спеціалізації [8,9].

Стратегія диверсифікації – надає товарам (послугам) специфічні риси, відмінні від товарів (послуг) фірм-конкурентів, дозволяє виявити той вид діяльності, який дозволить найбільш ефективно реалізувати конкурентні переваги підприємства та залучити більшу кількість споживачів, отримати фінансову вигоду від роботи в нових областях. Тобто, основною метою транспортного підприємства є вихід на нові ринки, впровадження нових видів перевезень, створення нових, або проникнення в існуючі транспортно-технологічні системи, транспортні коридори.

Стратегія лідерства за витратами – створює стійку перевагу над конкурентами шляхом зниження витрат по всьому ланцюгу цінностей підприємства, на всіх етапах та напрямках його виробництва і обігу. Що, в свою чергу, залучає більшу кількість споживачів.

Стратегія спеціалізації – забезпечує споживачів визначеної ніші послугами, що найбільш задовольняють їх вимоги та вподобання, за рахунок чого підприємство забезпечує собі стабільний розвиток та прибуток.

Ретельний аналіз специфічних факторів впливу на формування стратегії розвитку підприємства водного транспорту показує, що ознаками конкурентної стратегії, є стратегії пов'язані виключно: з веденням конкурентної боротьби; наданням споживачеві додаткових цінностей; використанням різноманітних засобів по залученню споживачів послуг; завойовуванням їх довіри; дії, на випередження конкурентів. Ці ознаки конкурентних стратегій є визначальними щодо обґрунтування доцільності їх застосування, тому що, як було зазначено вище, транспортна послуга буде надаватись тільки при потребі в ній. Тобто обсяги, номенклатура ринку перевезень є сформованими і перевізник задля здобуття довгострокових конкурентних переваг, які забезпечать його виживання, стає функціонування та розвиток повинен спонукати споживача придбавати саме його послуги (стратегія диференціації), знизити витрати (стратегія лідерства), знайти на ринку ту нішу, в якій підприємство зможе забезпечити собі стабільний розвиток та прибуток (стратегія спеціалізації).

Висновки. Узагальнюючи результати проведеного дослідження зазначимо, що при розробці стратегій розвитку підприємств водного транспорту у сучасному бізнес-середовищі розкриті наступні особливості, які виражені у факторах впливу на роботу підприємств водного транспорту та поділені на загальні і специфічні. По показнику – фактору визначено їх притаманність як для підприємств водного транспорту, так і інших галузей. Такий підхід надає можливість констатувати, що такі фактори впливу як форс-мажорні, економічні, ринкові, техніко-технологічні мають свою специфіку та суттєво впливають на розробку стратегії розвитку підприємств водного транспорту. Окрім цього розкриті важливі ознаки конкурентної стратегії, які є характерні для підприємств водного транспорту, надано їх характеристику та вплив на підвищення інвестиційної привабливості підприємства водного транспорту на ринку перевезень. За таким підходом до розробки стратегії розвитку підприємств водного транспорту, маємо можливість враховувати не тільки необхідність адаптації до європейських стандартів технічних умов, принципів управління тощо, а й те, що інновації та втілення високих технологій мають вирішальне значення під час формування нової моделі управління розвитком підприємств водного транспорту України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Національна транспортна стратегія України на період до 2030 року. Дата оновлення: 30 травня 2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80>. (дата звернення: 02.11.2020 р.).

2. Andrews, R., G. A. Boyne, J. Law, and E. M. Walker. Strategy Formulation, Strategy Content and Performance. *Public Management Review*. 2009. 11(1). P.1–22.
3. Zakharchenko, O. V., Bakulich, O. O., Potapenko, T. P., Voloshenko, M. O. & Kharuta, V. S. Fundamentals of the system simulation methodology “person-machine” in project and program management. *International Journal of Management (IJM)*. 2020. 11(3).
4. Ярова Н.В., Воркунова О.В., Неделко Л.О., Димитричак Ю.В. Теоретичні основи та напрямки підвищення конкурентоспроможності підприємств морського транспорту. *Розвиток методів управління та господарювання на транспорті*. 2018. №1. С. 31–44.
5. Томпсон А.А. Стратегический менеджмент. Искусство разработки и реализации стратегии. Москва: Юнити, 1998. 576 с.
6. Железняк К. Л. Механізм формування стратегії транспортних підприємств: дис. канд. ек. наук : 08.00.04. Національний транспортний університет. Київ, 2015. 210 с.
7. Ковбатиук М. В., Шкляр В. В. Вдосконалення класифікації чинників впливу на діяльність підприємств. *Актуальні проблеми економіки*. 2013. №12. С. 78–85.
8. Шарко М.В. Разработка структуры стратегического управления транспортными предприятиями. *Технологический аудит и резервы производства*. 2016. №2. С. 57–61.
9. Вагнер, І. М. (2014). Обґрунтування доцільності використання корпоративних стратегій для підприємств автомобільного вантажного транспорту. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії та практики*, 1(12). URL: <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v1i12.28857>

REFERENCES

1. Natsionaln atransportna strategiia Ukrainy na period do 2030roku [The National transport strategy for the period till 2030 year]. (n.d.). zakon.rada.gov.ua Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/430-2018-%D1%80>.
2. Andrews, R., G. A. Boyne, J. Law, and E. M. Walker. Strategy Formulation, Strategy Content and Performance. *Public Management Review*. 2009. 11(1). pp. 1–22.
3. Zakharchenko, O. V., Bakulich, O. O., Potapenko, T. P., Voloshenko, M. O., & Kharuta, V. S. Fundamentals of the system simulation methodology “person-machine” in project and program management. *International Journal of Management (IJM)*. 2020. 11(3).
4. Yarova, N.V., Vorkunova, O.V., Nedelko, L.O. Dymytrychak, Yu.V. (2018). Teoretychni osnovy ta napriamky pidvyshchennia konkurentospromozhnosti pidpriemstv morskoho transportu [Theoretical bases and directions of increase of competitiveness of the enterprises of sea transport]. *Rozvytok metodiv upravlinnia ta hospodariuvannia na transporti - Development of methods of management and administration of transport*, 1, pp. 31-44 [in Ukrainian].
5. Tompson, A.A. (1998). *Strategicheskii menedzhment* [Artdevelopment and implementation of the strategy]. Moscow: Yuniti [in Russian].
6. Zhelezniak, K.L. (2015). *Mekhanizm formuvannia stratehiitransportnykhpidpriemstv* [The mechanism of strategy formation for transport services promotion at enterprises]. Candidate`s thesis. Kyiv: NTU [in Ukrainian].
7. Kovbatiuk, M.V. Shklyar, V.V. (2013). *Vdoskonalennia klasyfikatsii chynnykiv vplyvu na diialnist pidpriemstv* [Improving the classification of factors influencing the activities of enterprises]. *Aktualni problem ekonomiky – Relevant economical problems*, 12, pp. 78-85 [in Ukrainian].
8. Sharko, M.V. (2016). *Razrabotka struktury stratehicheskohoupravleniia transportnymi predpriiatiami* [Development of a structure for strategic management of transport enterprises]. *Tekhnolohicheskii audit i rezervy proizvodstva - Technology Audit and Production Reserves*, 2, pp. 57-61 [in Ukrainian].
9. Vahner, I.M. (2014). *Obhruntuvannia dotsilnosti vykorystanniakorparatyvnykh stratehii dlia pidpriemstv avtomobilnoho vantazhnoho transport* [Substantiation of expediency of use of corporate strategies for the enterprises of road freight transport]. *Finansovo-kredytna diialnist: problemy teorii ta praktyky – Financial and credit activities: problems of theory and practice*, 1 (12). Retrieved from <https://doi.org/10.18371/fcaptp.v1i12.28857>. [in Ukrainian].

*Сергей Максимов,
(аспирант каф. «Менеджменту, публичного управления и администрирования»,
Государственного университета инфраструктуры и технологий)*

ОСОБЕННОСТИ РАЗРАБОТКИ СТРАТЕГИЙ РАЗВИТИЯ ПРЕДПРИЯТИЙ ВОДНОГО ТРАНСПОРТА С УЧЕТОМ ОТРАСЛЕВЫХ ФАКТОРОВ ВЛИЯНИЯ

В статье автором определены особенности формирования стратегии развития предприятий водного транспорта. Учет особенностей в стратегическом планировании обеспечит улучшение качества предоставления транспортных услуг, приближение уровня их предоставления и уровня инфраструктуры к европейским стандартам, повышение уровня безопасности транспортных перевозок, и функционирования предприятий в долгосрочной конкурентной борьбе. Определено, что качество перевозки грузов и пассажиров, маркетинговая деятельность предприятий, выдвигаются на первый план при планировании стратегии для предприятия водного транспорта. Это приведет к совершенствованию системы стратегического планирования, повышению эффективности управления, оперативности и гибкости принятия управленческих решений. Автор под понятием «стратегия транспортного предприятия» понимает, что стратегия развития транспортного предприятия это мутуализм главных целей предприятия и системы управленческих решений предприятий транспортной отрасли.

Статья посвящена более глубокому изучению особых факторов влияния стратегического планирования предприятий водного транспорта, к которым были отнесены экономические, рыночные, технико-технологические, инновационные, организационные, кадровый потенциал и форс-мажорные. Автором было схематично отражены две основных специфических группы факторов влияния стратегического планирования предприятий водного транспорта: общие и специфические. В отличие от первой группы такие факторы влияния как экономические, рыночные, технико-технологические наиболее подчеркивают отличие соответствующей отрасли. Собственные исследования автора и анализ публикаций по данной тематике позволили сформировать индикативные показатели-факторы по группам факторов, влияющих на стратегическое планирование предприятий водного транспорта.

Для формирования стратегий развития предприятий водного транспорта в современной бизнес-среде должны быть раскрыты инновационные особенности, кадровый потенциал предприятия, организационные и форс-мажорные, которые относятся к общему факторов выплыву на стратегическое планирование предприятий водного транспорта и рыночные, то есть рыночные, экономические, технико-технологические (специфический фактор). Данный подход позволит разработать стратегию развития предприятий водного транспорта и повысить инвестиционную привлекательность предприятия водного транспорта на рынке перевозок.

Ключевые слова: стратегия развития, стратегическое планирование, отраслевые факторы влияния, индикативные показатели-факторы.

*Sergiy Maksymov,
(PhDstudent of the Department of Management and Public Administration, State University of
Infrastructure and Technology)*

FEATURES STRATEGIES OF DEVELOPMENT THE ENTERPRISES ACTIVITY WATER TRANSPORT ENTERPRISES INTO ACCOUNT SECTORAL FACTORS OF INFLUENCE

In the article the author identifies the features of the formation strategy for development water transport enterprises. Taking into account the peculiarities of strategic planning will improve the quality transport services, bring the level their provision and the level of infrastructure to European standards,

increase the level of transport safety, and the functioning enterprises in long-term competition. It is determined that the quality of freight and passenger transportation, marketing activities enterprises, come to the fore when planning a strategy for water transport enterprises. This will improve the system of strategic planning, significantly increase the efficiency management, efficiency and flexibility management decisions. The author understands the concept of "transport enterprise strategy" that the development strategy of the transport enterprise is a mutualism of the main goals the enterprise and the system management decisions transport enterprises.

The article is devoted to a deeper study of the special factors influencing the strategic planning water transport enterprises, which included economic, market, technical and technological, innovative, organizational, human resources and force majeure. The author schematically highlighted two main specific groups of factors influencing the strategic planning water transport enterprises: general and specific. In contrast to the first group, such factors of influence as economic, market, technical and technological most emphasize the difference between the relevant industry. The author's own research and analysis publications on this topic allowed to form indicative indicators-factors by groups factors influencing the strategic planning water transport enterprises.

In order to form strategies for the development water transport enterprises in the modern business environment should be revealed innovative features, human resources of the enterprise, organizational and force majeure, which are general factors influencing the strategic planning water transport enterprises and market, in market, economic, technical technological (specific factor). This approach will develop a strategy for the development water transport enterprises and increase the investment attractiveness water transport enterprises in the transportation market.

Keywords: development strategy, strategic planning, sectoral factors of influence, indicative indicators-factors.